

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Специјало издање Општинског одбора СРС Јагодина

ЈАГОДИНА, август 2006.
Година XVII, број 2597

ЗАВИЧАЈНИ МУЗЕЈ

ИЗВЕШТАЈ О РАДУ

ИЗВОД ИЗ ЗАПИСНИКА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ ЗАВИЧАЈНОГ МУЗЕЈА
са стањем на дан 31.12.2005.године

<u>ОСТВАРЕНИ ПРИХОДИ</u>		2005.година	2004.година
1.ПРИХОДИ ОД СО ЈАГОДИНА		8,797,044.66	7,723,905.84
2.МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ		2,350,000.00	
3.ПРИХОДИ КОЛИ СЕ РЕФУНДИРАЈУ		356,792.02	
4.СОПСТВЕНИ ПРИХОДИ		228,806.14	106,322.64
5.СО СВИЛАЈНАЦ		25,000.00	
	УКУПНО:	11,757,642.82	7,830,228.48
ТРОШКОВИ КЛАСА IV			
1.ПЛАТЕ		6,851,719.34	6,000,174.84
2.НАКНАДЕ,ОТПРЕМНИНЕ,ПРЕВОЗ,ЈУБИЛ.НАГРАДЕ		643,938.04	54,544.20
3.ПРОВИЗИЈА		68,219.27	45,312.36
4.ЕНЕРГИЈА И КОМУНАЛИЈЕ		428,596.40	149,050.03
5.ТЕЛЕФОН,ИНТЕРНЕТ,ПОШТА		126,345.17	141,836.64
6.ОСИГУРАЊЕ ИМОВИНЕ И ЗАПОСЛЕНИХ		133,957.37	
7.ДНЕВНИЦЕ И ПУТНИ ТРОШКОВИ		57,338.00	165,092.81
8.УСЛУГЕ ПО УГОВОРУ И ШТАМПАРСКЕ УСЛУГЕ		452,169.26	641,772.21
9.СПЕЦИЈАЛИЗОВАНЕ УСЛУГЕ-АРХЕОЛОШКИ ИНСТИТУТ		229,764.51	11,733.00
10.РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА		63,273.74	62,342.30
11.ИНВЕСТИЦИОНО ОДРЖАВАЊЕ ЗГРАДЕ И ОПРЕМЕ		2,004,439.55	17,589.20
12.МАТЕРИЈАЛ		171,377.89	43,312.29
13.АМОРТИЗАЦИЈА		5,490.00	
14.ПОРЕЗ И ТАКСЕ		3,705.00	113,439.62
	УКУПНО:	11,310,333.54	7,446,199.50
КЛАСА V			
1.НАБАВКА ОПРЕМЕ		391,340.09	484,378.00
	УКУПНО:	391,340.09	484,378.00
СВЕГА (Класа IV,V)		11,701,673.63	7,930,577.50
УКУПНИ ПРИХОДИ		11,757,642.82	7,830,228.48
УКУПНИ РАСХОДИ		11,701,673.63	7,930,577.50
ДЕФИЦИТ			100,349.02
СУФИЦИТ		55,969.19	
НЕИЗМИРЕНЕ ОБАВЕЗЕ		1,706,335.97	2,262,391.62
ОБАВЕЗЕ ПРЕМА ДОБАВЉАЧИМА		317,337.97	787,423.62
ОБАВЕЗЕ ПРЕМА ФОНДУ ЗА СОЦ.СТАМБ.ИЗГРАДЊУ		1,388,998.00	1,474,968.00
ПОТРАЖИВАЊА УКУПНО		724,260.00	766,405.00
ПОТРАЖИВАЊА ОД КУПАЦА		5,000.00	2,197.00
ПОТРАЖИВАЊА ОД РАДНИКА(кредит за стан)		719,260.00	764,208.00

Завичајни музеј је у 2005.години пословао са добитком од 55.969,12 динара који је проистекао из оствареног прихода од 11.757.642,82 динара и укупних трошкова од 11.701.673,63 динара.

У структури укупних остварених прихода 75% су приходи од СО Јагодина,20% Министарства културе Р. С. и 5% или 610.598,14 динара су сви остали приходи.

Приходи од продатих улазница,каталога,разгледница старе Јагодине и сребрног накита чине сопствене приходе музеја и износе 228.806,14 динара,што у односу на 2004.годину представља повећање од 115%.

У структури трошкова највећи проценат,59% се односи на плате и доприносе.

Значајно место заузимају трошкови везани за реконструкцију електроинсталација,телефонских,противпожарних и громобранских инасталација и износе 2.230.000,00 динара или 19%.Преосталих 2.619.954,29 динара или 22% се односи на све остале трошкове за које је карактеристично повећање у односу на 2004.годину а разлог је у томе што су ту и прелазне,неизмирене обавезе према добављачима из 2004.године и износе 787.423,62 динара.Ту се посебно мисли на електричну енергију и грејање(262.024,46 дин.),телефон(53.635,94 дин.),осигурање Имовине и запослених(89.328,37 дин.) и штампарске услуге(282.514,00 дин.).

Такође треба истаћи значајно смањење трошкова телефона који у 2005.години износе 58.037,39 динара.

Трошак од 787.423,62 динара који се односи на обавезе из 2004.године је онемогућио Музеју реализацију дела активности у 2005.години.

У оквиру неизмирених обавеза према добављачима на дан 31.12.2005.године које износе 317.337,97 динара значајно место заузима електрична енергија и грејање и то за XI и XII месец.Остале обавезе су измирене у месецу јануару 2005.године.

Несумњиво је да су приказани резултати остварени захваљујући разумевању и доброј сарадњи са локалном самоуправом.

ВЕЛИКА СРБИЈА

Земун
Трг Победице 3.

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
Проф. др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић - Талијан

Заменик главног
и одговорног уредника:
Марина Томан

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Момир Марковић

Уредник издања:
Зоран Антић

Техничко уређење и
компјутерски прелом:
Иван Радић

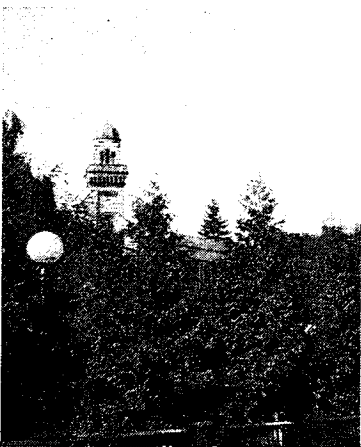
Редакција издања Општинског
одбора СРС - Јагодина:

Иван Радић
Зоран Антић
Маја Миловановић
Бисенија Илић
Јован Лачковић

Штампа:
"БАТА ИКА"
Свилајнац

Тираж:
4000 примерака

Новине Велика Србија уписане су
у регистар средстава јавног
информисања Министарства за
информације под бројем 1104. од
5. јуна 1991. године.

Завичајни музеј

Завичајни музеј у Јагодини је данас категорисан као регионална музеолошка установа комплексног типа, са јурисдикцијом у општинама Јагодина, Свилајнац, Деспотовац и Рековац.

Музеј има пет стручних одељења: природњачко, археолошко, историјско, уметничко и етнологско као и пратеће службе: конзерваторску водичку, фотографску, библиотекарску и општу.

Међународна афирмација музејске делатности током 1954. године Битно је утицала на оснивање низа музејских институција у Средњем Поморављу, тј. у Светозареву (Јагодини), Ђуприји и Свилајнцу.

30. септембра 1954. године, Народни одбор Градске општине Светозарева доноси одлуку да Душана Вукићевића постави за управника Државног архива и музеја, који је у оснивању. Овај датум остао је до данас званични Дан јагодинског Завичајног музеја, који се пригодно обележава.

Априла 1955. године исти одбор поставља Душана Вукићевића за директора новооснованог Завичајног музеја у Светозареву.

Рад музеја одвијао се од почетка у простору Градског архива, чија се зграда налази на градском скверу на месту данашње зграде "Југобанка". Тада је музеј различито називан: Завичајни, Народни, те Музеј Белице и Левча.

Душан Вукићевић, заљубљеник у старине, започиње мукотрпан пут на пропагирању музеологије као хуманистичке дисциплине и музеја као установе културе.

Крајем новембра 1959. године Завичајни музеј излаже своје збирке у холу старе јагодинске Гимназије. Затим се музеј сели у зграду некадашње Женске радничке школе у улици Бошка Турчића 5.

1961. године Музеј се у статистичком извештају наводи као музеј комплексног типа са 1440 јединица у својим збиркама.

Одласком у пензију Душана Вукићевића, августа 1961. године, Музеј привремено престаје са радом.

За дугогодишњи прегалачки рад, те 1961. године, градске власти су доделиле Душану Вукићевићу престижну Октобарску награду, а Завичајни музеј је после његове смрти понео његово име. Спомен плоча са његовим ликом, постављена је у музејском холу 27. септембра 1984.

1963. године обнавља се рад Музеја, који континуирано траје до данас.

Исте године заједно са Галеријом самоуких ликовних уметника (данас Музеј наивне уметности), добија зграду бившег средњег Синдикалног већа, тј. некадашњу Вилу браће Ристића. Због проширења делатности Музеј је иселен из виле Ристића и привремено смештен у Гимназију, одатле у бивши стан средњег начелника у улици Маршала Тита, данас Кнегиње Милице 80. Та зграда срушена је јула 2000. године.

Залагањем музејских радника и утицајем појединаца из ондашњих политичких структура, крајем седамдесетих година коначно је нађено решење проблема музејског смештаја.

Године 1979. Музеј добија нове просторије у бившој згради Друштва за телесно васпитање "Партизан" у улици Кнегиње Милице 82, где се и данас налази.

Са усељењем у зграду у којој и данас ради Музеј полако али сигурно прераста границе Средњег Поморавља и постаје значајан чинилац у музејској делатности Србије.

Милица Станојевић

Портрети српских владара у средњем веку

Основа владарске ктиторске представе је била тежња да се испуни лични чин верности и слике владара као браниоца хришћанства.

Значајно место у изложбеној делатности Музеја у 2005. години заузима и ова изложба. Ова изложба је организована са Галеријом фресака Народног музеја из Београда. После Јагодинске, ову изложбу видела је и публика у шест градова Србије: Шид, Вршац, Крушевац, Пријепоље, Прокупље и Ужице.

Као потврда да су српски владари тога доба заиста и владали и градили, поред задужбина као импозантних грађевина како тога, тако и до данашњег доба, јављају се у задужбинама углавном портрети задужбинара.

Први портрет уопште у српској уметности је портрет краља Михаила, из зетске династије, настао око 1080. године у цркви Св. Михаила из Стона. Михаило је у плавој хаљини украшеној златним тракама, дугој до колена. Преко ње је пребачен плашт. На листовима су црвене ногавице. Истиче се најважнија владарска инсигнија, круна, која указује на блискост са шлемом, једним од облика круна какве су биле ношене на Западу. Краљу Михаилу је у рукама представљена задужбина, што ће остати готово стална црта ктиторских композиција.

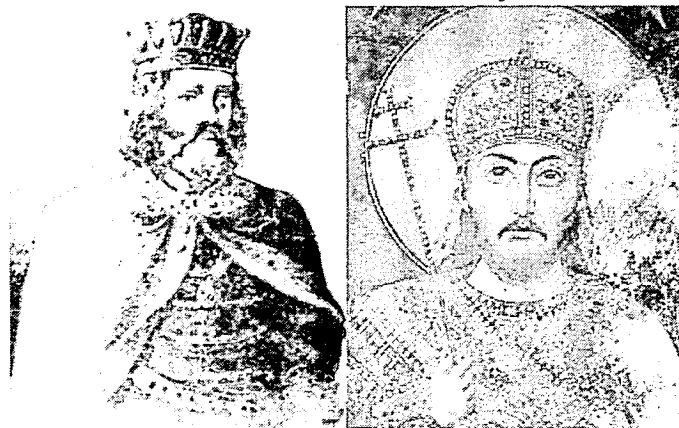
Велики Стефан Немања је говорио: "Тамо где је српска нога ту су и српске светиње, где су српске светиње ту су и српске земље". Водећи се идејом коју је заступао, он и његови потомци, кроз читав средњи век,

оставили су нам благо којим могу да се поносе и највећа царства света. Оставили су задужбине у којима је, у свакој понаособ, фрескосликарство доведено до савршенства.

Зато је и логично, што једна установа од значаја за културу и историју једног народа-српског, као што је Завичајни музеј у Јагодини поклања велику пажњу портретима кроз историју оних људи који су нам оставили најлепше што може да се остави потомству: манастире, цркве, фреске, ризнице.

Чувајмо све то, јер један народ вреди онолико колико остави трага о себи своје потомству

Бисенија Илић

Сребро Илира и Келта на Централном Балкану

Изложба експоната Завичајног музеја уприличена је у организацији Народног музеја из Београда, који је међу своје у иностранству изложене експонате уврстио и 10 који су власништво Завичајног музеја у Јагодини. Уговором сачињеним између ова два музеја, 10 експоната из Јагодине излагано је од 25. новембра 2004. године до 31. јула 2005. године у граду Хохдорфу у Немачкој. Продуженим уговором, експонати путују у Мађарску.

Почасно место међу експонатима из збирке "Сребро Илира и Келта на Централном Балкану" заузима појас из 6-5 века п. н. е., сребрни лим, искуцавање, пронађен у Батинцу, потес Виногради 1986. године.

"Кнежевски појас типа "Мраморац" украшен је већим и мањим перлама изведеним искуцавањем сребрног лима; перле прекидају наизглед бескрајне низове тачкица уобличених у ромбове, свастике, пешчани сат и две палмете. Значају налаза доприноси чињеница да ова врста мушког накита, иако несумњиво производ домаћих радионица, настаје по јужним зорима, пре свега из Македоније и Грчке."

Други експонат, наушница из 10-11 века, сребро, бакар, филигран, гранулација, пронађена на Гиљу 1997. године.

"Лунуласта наушница са три јагоде, израђена од посребреног бакарног лима, јединствена је у читавом словенском свету. Најближе аналогije представљају примерци са локалитета Чечен на Косову и Метохији, а сличне, али не идентичне примерке налазимо на средњевековним локалитетима Велике Моравске."

Експонат купасто калотасто прстење, 10-11 век, пронађен је у Бигреници 1988. године, сребро, бакар, гранулација, филигран.

"Калотаста глава сребрног и купаста посребреног примерка украшене су крстоликим мотивом, који је у првом случају изведен гранулацијом, а у другом филигранском жицом. Овакво прстење, омиљено у словенском свету, у највећем броју налазимо на раносредњевековним некрополама Србије и Македоније, те би ту требало тражити и центре њихове производње"

Јован Лачковић

Први српски устанак и бој на Иванковцу

Први српски устанак је најзначајнији догађај у новијој српској историји. Овим народним покретом и снажном вољом за ослобођењем од Турака започела је после Другог српског устанка обнова, духовна и материјална српског народа и његове државности.

У оквиру обележавања 200 година од боја на Иванковцу код Туприје, Завичајни музеј Јагодине-историјско и етнолошко одељење, приредио је 18. октобра до 25. новембра 2005. године Изложбу експоната из збирке Завичајног музеја и позајмљених из Војног музеја Београд (сабља кнеза Милоја Тодоровића) и Историјског музеја Србије (печати три нахије: Јагодинске, Параћинске и Свилајначке) и повеља Радича Петровића из Сиоковца.

Ова изложба је веома значајна за Поморавски округ у контексту најзначајнијег догађаја у новијој српској историји, Првог српског устанка 1804-1813. године, када је бој на Иванковцу био прекретница победом у борби усталих Срба против тада још увек јаке Турске царевине.

Мало је догађаја у историји првог српског устанка који су имали тако снажан удео на његов даљи ток и развој, као што је то случај са бојем на Иванковцу, августа 1805. године.

Историјски је доказано, да је бој на Иванковцу, односно сукоб српских устаника под општом командом Карађорђа и непосредним руководством војвода Миленка Стојковића и Петра Добрвца, са једне стране и турских јединица, предвођених Хафиз-пашом, са друге, представљао први отворени окршај Срба са регуларном војском Турске царевине. Исто тако, познато је да је са војног становишта успех Срба у овом боју био потпун, а значај ове победе вишеструк.

У боју на Иванковцу, без обзира на неповољан по Србе бројчани однос снага, Срби су Турцима нанели тежак пораз и у нереду их одбацили од јужних граница Београдског пашалука, ка њиховој полазној тачки - Нишу. Према постојећим изворима у боју на Иванковцу Турци су претрпели знатне губитке у људству, а заплењено им је и доста разног оружја, муниције и другог ратног материјала. У овом боју тешко је био рањен и сам командант турске војске Хафиз-паша, који је нешто касније, од последица тог рањавања умро у Нишу.

Аутор публикације која је пратила изложбу Љубица Здравковић, историчар, као врстан познавалац прилика у Србији у то време, детаљно је објаснила стање у тадашњој Србији, разлоге побуне "српске раје", односе великих сила тога времена, настојање Турске да умири рају и успостави ранију власт.

Затим је аутор појаснила догађаје у Србији, у Београдском пашалуку који су предходили првом српском устанку, а самим тим и боју на Иванковцу. Описала је до детаља тадашње положаје устаника на терену, њихове планове да не дозволе

Хафиз-паша да долином Мораве стигне у Београд.

Поменуто су и значајне личности тога доба које су имале учешћа у првом српском устанку, као Станоје Главаш, Јаков Ненадовић, Милан Обреновић, а затим и оне који су директно учествовали у боју на Иванковцу о коме је овде реч.

Поред Миленка Стојковића и Петра Добрвца, у боју на Иванковцу значајну улогу су имали и: Стојан Козар из Стига, Стеван Синђелић, Илија Стошић, Пауљ Матејић и Милосав Ђорђевић.

После ове велике победе, првог оружаног сукоба са султановом војском на Иванковцу, буна на дахије прерасла је у ослободилачку борбу против феудалне Турске. Ова сјајна победа дала је велики морални подстрек устаницима и српском народу, уливајући им самопоуздање за нове победе. После неколико значајних победа устаничког оружја до 1807. године (Иванковац, Мишар, Делиград, Београд) ослобођена је готово цела Србија - Београдски пашалук. У десетогодишњој херојској борби српских устаника у Првом српском устанку (1804 - 1813) створена је устаничка држава, којом су ударени темељи нововековне српске државе која је настала у борбама Другог српског устанка 1815. године.

Маја Миловановић

Стална археолошка радионица-Средње Поморавље у неолитизацији Југоисточне Европе

Овом изложбом направљен је један пресек четворогодишњег рада радионице, а приказан је и део налаза са ископавања у Дреновцу 2004. и 2005. Године.

Активности "Сталне археолошке радионице-Средње Поморавље у неолитизацији Југоисточне Европе" у 2005. години Настављене су и приведене крају. Основне Активности археолошке радионице су сврстане у четири групе:

- обрада покретних налаза и тех. документације
- рекогносцирање терена
- летњи археолошки камп, и
- припрема изложбе

Локалитети на којима се радило у 2005. години су: Мотел Слагина, затим Турска чесма (Дреновац). У Завичајном музеју Параћин обрађивани су материјали са локалитета Буковичка чесма код Јагодине.

У склопу ових радова рекогносциран је терен на територији Општини Свилајнац и Деспотовац у пролеће 2005. године. Основни Задатак ових радова је евидентирање и утврђивање угрожености свих, а посебно неолитских налазишта Буњићке баре у селу Велики Поповић и Старо село у Букову.

На хиљаде налаза (покретних) који су резултат

рада Археолошке радионице је сакупљено, очишћено и спаковано. Неки експонати су у оквиру прославе дана Општине Параћин изложени под насловом "Стална археолошка радионица од Давидовца до Дреновца".

Треба поменути да је почетком 2005. године у издању Археолошког института, Завичајног музеја у Јагодини и Завичајног музеја у Параћину, изашла из штампе и прва публикација о резултатима рада Радионице на енглеском језику, у којој су објављени радови са првог међународног скупа у организацији Сталне археолошке радионице одржаног 2003. године у селу Белица код Јагодине. Аутор ове публикације је још: Војислав Санев, Миховил Логар, Марчело Мелини, Весна Похарц - Логар, затим Васил Николов, Невена Цветковић, Јасна Вуковић и Дубравка Николић.

Публикација је штампана у 1000 примерака.

Милан Димитријевић

Древни светови

Завичајни музеј у Јагодини организовао је ову изложбу у сарадњи са Институтом за регионалну геологију и палеонтологију Рударско - геолошког факултета из Београда, као и позајмицом два експоната од Завичајног музеја из Параћина.

Завичајни музеј у Јагодини поседује одређен број експоната који чине Природњачку збирку. Део збирке има изузетну стручну и научну вредност. Подељена је на три дела: палеонтолошки, петролошки и минеролошки део.

Међу значајније изложене примерке из Природњачке збирке спадају:

-минерал, локалитет Трепча-Косово и Метохија, настао пре око 20 милиона година.

-одломак мермерног оникса, локалитет Лозовик, рудник оникса и травертина, настао пре око 15 милиона година.

-фосилизована шкољка, локалитет Стењевац, Деспотовац, настала пре око 15 милиона година.

-фосилизовани јеж, локалитет Стењевац, Деспотовац, настао пре око 15 милиона година.

-отисак фосилизованог листа хрста на лапорцу, локалитет Цементара Нови Поповац, Параћин, настао пре око 20 милиона година.

-отисак фосилизованог листа папрати, Источна Србија, фосил лапорац, настао пре око 300 милиона година.

-отисци фосилних риба у цементном лапорцу, локалитет Цементара Нови Поповац, Параћин, настали пре око 20 милиона година.

-део вилице фосилног сурлаша, Бели песак,

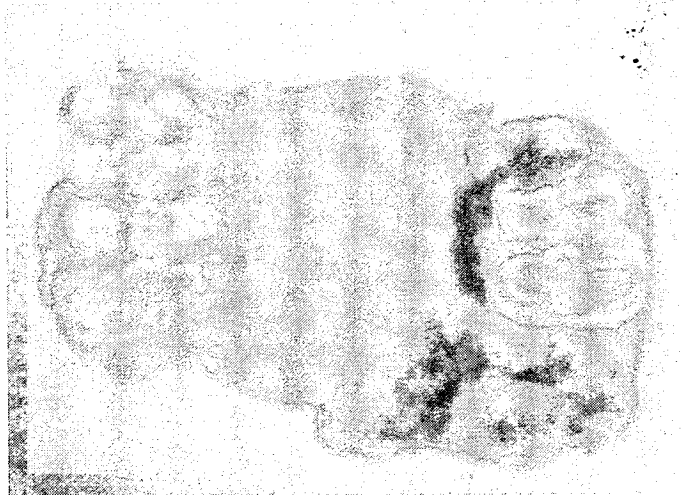
Ђурђево Брдо, Јагодина, настао пре око 4 милиона година.

-фосилизована бутна кост рунастог мамута, Централна Србија, настала пре око 20000 година, кост.

-фосилни зуб рунастог мамута, локалитет Земун, настао пре око 20000 година, кост.

Тако су посетиоци галерије Завичајног музеја путем изложених експоната, могли да завире у прошлост и схвате колико вредних експоната поседује музеј у граду на Белици. Исто тако, не може а да се не ода признање ауторима изложбе, и у крајњем случају, свим посетиоцима Завичајног музеја у Јагодини.

Иван Радић

ПРВА ГОДИНА

Живимо у времену свеопште глобализације и потирања националних, политичких и културних различитости. Велике корпорације настоје да свет малих локалних култура умртве и грађанима наметн у своју корпоративну културу. Различитости И индивидуалност сужавају тржиште, а што је тржиште мање, мањи је и профит; духовни развој данас је нажалост подређен материјалном благостању. И баш зато што је тешко сачувати политички и економски идентитет од изузетне је важности очување културног, пре свега кроз бригу и јачање институција и установа које се баве културом.

Задатак Управног одбора Завичајног музеја према томе био је јасан и убеђен сам да смо у ових годину дана дали свој допринос развоју музеја. При томе је политика Управног одбора имала за циљ:

- Да оствари сто бољу комуникацију са корисницима и понуди програм окренут широј публици (музеј није научна институција, већ је на науци

Утемељен)

- Својом понудом утиче на квалитет живота заједнице, културно и политичко сазревање заједнице и побољшање њеног имиџа у окружењу.

- Да јагодински музеј има сто бољу и квалитетнију понуду и да она буде кључни аргумент којом музеј доказује своју успешност у времену које је пред нама а подразумева рационализацију и смањење издатака локалне самоуправе према свим буџетским корисницима у њеној надлежности.

- Стварање материјалних предуслова за успешнији рад музеја.

- Развијање свести о трошковима код запошљених уз рационализацију пословања која би се остваривала уштедама и увећањем сопствених прихода кроз већи број посета и ширу лепезу понуде.

- Унапређење и јачање односа са јавношћу и окружењем уз стварање услова за увођење маркетиншког концепта у музеју.

Наравно да смо у ових првих годину дана у највећој мери само започели реализацију ових циљева јер су они дугорочни, али желим да уверим грађане Јагодине да смо на правом путу да остваримо визију Управног одбора да од музеја у будућности створимо место сусретања које ће нудити концепте и идеје а не предмете, свест о себи и свету који нас окружује као и јачање свести о вредностима баштине код грађана уз шире гледање на значај и могућности музеја.

РАДИКАЛИ УВОДЕ НОВЕ СТАНДАРДЕ У ПОЛИТИЧКИ ЖИВОТ ЈАГОДИНЕ

Ова публикација у издању Српске радикалне странке има двојак циљ: да грађанима да што више правих информација о раду Завичајног музеја у Јагодини, као и да рад ове уе учини транспарентним.

Одговоран однос и пуна информисаност грађана о свом раду програмско је опредељење радикала, а на овај начин верујемо да враћамо пољуљано поверење грађана у политичке партије и стварамо услове за квалитетнији политички живот Јагодине у будућности.

ИНВЕСТИЦИЈЕ ЗА БУДУЋНОСТ

У 2005. години извршена је реконструкција електроинсталација у свим деловима зграде; урађена громобранска, телефонска и противпожарна инсталација; омогућен видео надзор и озвучење сале; окречена галерија, хол и канцеларијски простор; делимично замењене подне облоге.

Вредност изведених радова је преко 2.200.000 динара, а средства је обезбедило Министарство културе, локална самоуправа и сам музеј.

ВРАЋЕНИ СТАРИ ДУГОВИ

Ново руководство музеја је почетком 2005. године сачекао дуг према добављачима у износу близу 800.000,00 динара који на најбољи начин показује неодговорност и бахатост предходног руководства од стране Демократске странке.

Обавезе су измирене у 2005. години, а мањи део је репрограмiran, али су озбиљно оптерећивале пословање музеја у току целе године, утичући уједно и на финансијски и програмски биланс у 2005. години.

Зоран Антић
Председник Управног одбора
Завичајног музеја у Јагодини

Др Војислав Шешељ

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**СВЕДОК ОДБРАНЕ
СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА
У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ**

Незаобилазна историјска грађа немерљиве вредности.

Само она борба у којој постоји апсолутна спремност на сваку врсту жртве у одбрани истине о свом народу и његовим вредностима, води ка победи.

Тако нам је показао проф. др Војислав Шешељ.

“Да господине Најс, ја се залажем за Велику Србију и увек ћу се за њу залагати. Ја Се ње нећу одрећи, па макар и завршио свој живот у Хагу.”

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**ИДЕОЛОГИЈА
СРПског НАЦИОНАЛИЗМА**

У својој књизи “ИДЕОЛОГИЈА СРПског НАЦИОНАЛИЗМА” проф. др Војислав Шешељ, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске поступате на којима је саздана идеологија српског национализма. Његово дело одликује критички приступ, бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач, који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2002.

Књиге др Војислава Шешеља можете поручити у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке у Јагодини у улици Краља Петра I број 6/2 (зграда иза Општине), или на телефон 035 223 148

**КОМИТЕТ ЗА ОДБРАНУ
ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА**

Контакт адреса: Трг победе 3, 11080 Земун

Телефон: 011 316 46 21

Текући рачун: 160-111003-68, Делта банка

Девизни рачун: 908-20501-70;

54280/1247-77555-1, Комерцијална банка

